

Forfatter: Udrag fra Moster Maria

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 87.  
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366516128/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

dighed derover, som en hendes egentlige Fornue aldeles uvedkommende Brudegave.

»Jeg ønsker ikke at være Herr Capitainen Noget skyldig – svarede Brudgommen koldt – og jeg tvivler paa, min Brud vil modtage en Gave, som synes at have til Hensigt, at fornærme mig, og svække hendes Tillid til mig, som hendes lovlige Forsørger og Værge.«

Maria stod i den pinligste Spænding, Forundring, Tvivl og Kjærlighed kæmpede i hendes Sjæl. Hun trykte sin Brudgoms Haand og bad ham ikke miskjende hendes Svogers gode Hensigt; derpaa sank hun tørt i Svogerens Arme og bad ham tilgive den ugrundede Mistillid, som havde bevæget hende til et saa pludseligt Skridt. »Min Lykke behøver ingen anden Tilvæxt, end deres og min Søsters Velsignelse,« tilføiede hun og sluttede Søsteren nu ogsaa i sine Arme.

»Gad velsigne og *bevare* dig« – sagde de Begge, og lagde deres Hænder paa hendes Hoved.

»Og siden her nu *skal* være Bryllup, saa lad det være lystigt – raabte Capitainen – har du bestilt Musikanterne Kone? et Bryllup uden Spil og Klang er mig en Seilads uden Vind og Strøm. Jeg kommer hjem som en riig Mand – tilføiede han – og det skal spørges i Nabolauget at der er Bryllup hos Capitainens. Vær nu god igjen Hr. Svoger – sagde han derpaa til Brudgommen, og rystede ham troløst i Haanden – jeg har ingen Deel i Svogerskabet, det er sandt, og havde gjerne sat en Pind derfor, men siden vor Herre nu vil have det, saa er det godt, tænker jeg, og jeg giver Øretuderiet Døden og Djævelen. – Og nu lystig Gutter! nu vil Capitainen være glad og det skal gaae for fulde Seil, om saa Fanden braser op i Takkelasen og giver os en Draavat med paa Slæbetouget.«

Snart begynde Musikken nu i Brudehuset og Alle lod til at være glade; men Bruden var dog længe alvorlig og hoitidelig stemt. Først noget ud paa Aftenen lykkedes det Brudgommen ved en kjærlig Samtale at opklare hendes Blik for den skønne lykkelige Fremtid, der nu ventede dem. Da hun nu fuldkommen saae sig udsonet med sin Familie, og følte sig lykkelig ved den Mands Side, som hun elskede høiest i Verden, lod hun ogsaa Glæden overvinde enhver Betænkelighed, og dansede glad med sin Brudgom gennem de pyntelige Rækker.

Ogsaa Børnene vare glade, og Faderens Hjemkomst havde bragt dem til at glemme, at den kjære Moster Maria nu saa snart skulde for-